„Chodź, bólu, nasyć się mną. Zatop kły w moim ciele.
Rozszarp mnie.”
Virginia Woolf

a kiedy na niebie rozbłysną srebrno-złote drobinki
tylko dla tej jednej, jedynej miłości pokryją drogi i dróżki
niczym dywan wiodący do świątyni bez drzwi

bez okien. to nic, że ciemno i zimno otula czas
można się w nim przejrzeć i nie utknąć jak lunatyk
we śnie

maluje spopielone kwiaty

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelakiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Zingara, dodano 16.12.2017 06:37

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.